

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia, Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Koelner

Protokolant: Anna Hrydziuszko

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. D. kwotę 10.427,90 zł (dziesięć tysięcy czterysta dwadzieścia siedem złotych i dziewięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 listopada 2010 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2.035,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2010 r. powód T. D., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 58.600 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 11 listopada 2010 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podał, iż w dniu 15 września 2008 r. zawarł z (...) S.A. umowę leasingu operacyjnego, której przedmiotem był samochód ciężarowy marki M. (...), o numerze rejestracyjnym (...). W dniu 3 października 2008 r. samochód został ubezpieczony w (...) S.A. w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego oraz ubezpieczenia Autocasco. Suma ubezpieczenia stanowiąca wartość pojazdu w dniu zawarcia umowy określona została na kwotę 165.000 zł. Wskazał, iż w lipcu 2009 r. samochód został skradziony, po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła (...) S.A. odszkodowanie w wysokości 89.900 zł. W dniu 22 września 2010 r. zawarł z (...) Funduszem (...) umowę cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu przyznała, iż ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w związku z kradzieżą pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...). Wskazała, iż do zawartej umowy ubezpieczenia Autocasco zastosowanie miały ogólne warunki ubezpieczenia Autocasco dla klienta korporacyjnego zatwierdzone Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 17 lipca

2007 r. Podniosła, iż wypłaciła już tytułem odszkodowania kwotę 89.900 zł, która to kwota stanowi wartość pojazdu ustaloną w oparciu o system (...)Ekspert, na dzień dokonania kradzieży.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 15 września 2008 r. powód T. D. zawarł z (...) S.A. umowę leasingu operacyjnego. Na jej podstawie pozwany jako leasingobiorca, w zamian za uiszczanie czynszu, otrzymał do używania samochód ciężarowy marki M. (...), o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 3 października 2008 r. (...) Fundusz (...) zawarł ze stroną pozwaną (...) S.A. umowę ubezpieczenia OC oraz Autocasco pojazdu będącego przedmiotem leasingu. Jako sumę ubezpieczenia wskazano 165.000 zł. Sumą ubezpieczenia jest kwota stanowiąca górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. Suma ubezpieczenia powinna odpowiadać wartości pojazdu w dniu zawarcia umowy. Wartość pojazdu w okresie ubezpieczenia jest ustalana przez ubezpieczyciela na podstawie notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu z uwzględnieniem jego roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu i stanu technicznego, w oparciu o katalog cen wskazany we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia, a w przypadku pojazdu fabrycznie nowego na podstawie faktury zakupu. Określona w umowie ubezpieczenia suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu z uwzględnieniem podatku VAT, jeżeli ubezpieczonemu przysługuje prawo do odliczenia w całości albo w części podatku VAT naliczonego przy nabyciu tego pojazdu, suma ubezpieczenia w każdym okresie ubezpieczenia określana jest w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu pomniejszonej o kwotę stanowiącą iloczyn wartości pojazdu i stawki procentowej zastosowanej do obliczenia kwoty podatku podlegającej odliczeniu. W razie kradzieży pojazdu ubezpieczyciel określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem warunków umowy ubezpieczenia (§ 21 ust. 3 OWU). Ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie (§27 ust. 1 OWU).

Okoliczności bezsporne

W okresie pomiędzy 17 a 20 lipca 2009 r. samochód będąc przedmiotem leasingu został skradziony. T. D. w dniu 20 lipca 2009 r. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa kradzieży. Postanowieniem z dnia 1 września 2009 r. śledztwo w sprawie dokonanej kradzieży samochodu ciężarowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zostało umorzone, wobec niewykrycia sprawcy.

Okoliczności bezsporne

W dniu 30 lipca 2009 r. powód zgłosił szkodę stronie pozwanej.

Pismem z dnia 4 grudnia 2009 r. strona pozwana poinformowała (...) S.A., iż przyznane jej zostało odszkodowanie w wysokości 87.900,00 zł

Pismem z dnia 15 grudnia 2009 r. (...) S.A. odwołał się od decyzji strony pozwanej, wnosząc o wypłatę odszkodowania uzupełniającego.

Pismem z dnia 19 stycznia 2010 r. strona pozwana poinformowała (...) S.A., że przyznała jej 2.000 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania.

W dniu 22 września 2009 r. powód T. D. zawarł z (...) Funduszem (...) umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania wynikającego z zawartej umowy ubezpieczenia (...) Casco samochodu ciężarowego marki M. o numerze rejestracyjnym (...).

Pismem z dnia 3 listopada 2010 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 58.600 zł, wyznaczając termin zapłaty na dzień 10 listopada 2010 r.

Okoliczności bezsporne

Wartość skradzionego pojazdu w dniu 20 lipca 2009 r. wynosiła 100.327,90 zł netto (122.400,00 zł brutto).

Dowód:

- Opinia biegłego z zakresu wyceny wartości oraz kosztów napraw pojazdów samochodowych k. 143-154;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione jedynie w części.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że w dniu 20 lipca 2009 r. doszło do kradzieży samochodu ciężarowego marki M. o numerze rejestracyjnym (...). Okolicznością bezsporną był także fakt, że pojazd ten był w chwili zdarzenia ubezpieczony w (...) S.A. w zakresie ubezpieczenia autocasco, a zatem strona pozwana ponosiła w tym przypadku odpowiedzialność za powstałą szkodę. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady, wskazując jednak, iż wypłaciła już należne odszkodowanie, odpowiadające wartości pojazdu ustalonej na dzień jego kradzieży.

Poza sporem pozostawała też okoliczność, że w toku likwidacji szkody strona pozwana wypłaciła (...) S.A. kwotę 89.900 zł tytułem odszkodowania, jak również fakt, iż w wyniku zawartej umowy cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za kradzież pojazdu przysługuje powodowi.

Spór dotyczył zatem jedynie wartości przedmiotowego pojazdu, a w konsekwencji wysokości należnego powodowi odszkodowania. Powód podnosił bowiem, iż strona pozwana ustalając odszkodowanie obniżyła niemal o połowę wartość pojazdu określoną w dniu zawarcia umowy.

Roszczenie powoda znajdowało oparcie w art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Istota umowy ubezpieczenia majątkowego uregulowanego w art. 805-828 k.c. sprowadza się do przejścia przez zakład ubezpieczeniowy określonego ryzyka zaistnienia, szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie, w zamian za uzyskanie składki od podmiotu ubezpieczającego. Ubezpieczający opłaca więc składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), zaś zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenia ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie tj. wypadku zdarzenia losowego. W przypadku ubezpieczenia majątkowego świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

Z uwagi na fakt, że ustalenie wartości samochodu wymagało posiadania wiadomości specjalnych, Sąd na podstawie art. 278 § 1 k.p.c. na wniosek strony pozwanej dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów na okoliczność ustalenia wartości przedmiotowego pojazdu w dniu kradzieży. Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z § 21 ust. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AUTOCASCO dla klienta korporacyjnego ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. Nr (...) z dnia 17.07.2007 r. w razie kradzieży pojazdu (...) S.A. ustala odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania z uwzględnieniem warunków umowy ubezpieczenia. Z tego względu kluczowe znaczenie dla ustalenia wysokości należnego odszkodowania miała wartość pojazdu w dniu kradzieży. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostawała zaś wartość pojazdu przed kradzieżą, dlatego też Sąd oddalił wniosek powoda o powołanie biegłego w celu ustalenia wartości przedmiotowego pojazdu przed kradzieżą.

W niniejszej sprawie opinię sporządzoną przez biegłego sądowego Sąd przyjął za podstawę swego rozstrzygnięcia, albowiem biegły w sposób pełny i przekonujący przedstawił sposób w jaki ustalił wartość pojazdu. Sąd nie znalazł podstaw aby opinie tę kwestionować, tym bardziej, iż żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń, co do jej treści.

Bezstronność, obiektywizm oraz profesjonalizm, jakim legitymował się biegły przy sporządzaniu opinii, bezsprzecznie wskazuje, zdaniem Sądu, na racje w niej przedstawione. Istotnie, Sąd nie jest związany opinią biegłego, jednakże w przedmiotowej sprawie nie znajduje się jakichkolwiek podstaw uzasadniających podważenie jej wiarygodności, a nadto należy uznać, iż informacje w niej zawarte są wyczerpujące i w pełni przekonujące.

Zgodnie z opinią wartość przedmiotowego samochodu na dzień 20 lipca 2009 r. wynosiła 100. 327,90 zł netto i ta kwota winna być podstawą dokonywanych rozliczeń. Strona pozwana zaś w żaden sposób nie wykazała, by sporządzony przez nią kosztorys i ustalona na jego podstawie wysokość odszkodowania w kwocie 89.900 zł wypełniła jej obowiązek wynikający z umowy ubezpieczenia Autocasco.

Z powyższych względów Sąd uznał zatem roszczenie powoda o zapłatę odszkodowania uzupełniające za zasadne jedynie w części, dlatego też zasądził na jego rzecz kwotę 10.427,90 zł, wynikającą z różnicy wypłaconego przez stronę pozwaną odszkodowania ustalonego w postępowaniu likwidacyjnym, a wartością pojazdu, w pozostałym zakresie oddalając powództwo.

Orzeczenie w zakresie odsetek od dochodzonej należności głównej znajduje oparcie w treści art. 481 § 1 k.c., w myśl którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, w związku z art. 817 § 1 i § 2 k.c. oraz § 27 ust. 1 OWU Autocasco. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (§ 2). Uregulowanie to zostało powtórzone w § 27 ust. 1 i 2 OWU Autocasco.

Powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 30 lipca 2009 r., zaś zgodnie z cytowanymi przepisami strona pozwana zobowiązana była do zlikwidowania szkody w terminie 30 dni, a więc do dnia 29 sierpnia 2009 r. Skoro strona pozwana w obowiązującym ją terminie wypłaciła tylko część należnego odszkodowania, uznać należało, że począwszy od 30 sierpnia 2009 r. znalazła się w opóźnieniu co do pozostałej kwoty i tym samym zobowiązana była do zapłaty odsetek za opóźnienie. Powód jednakże żądał zasądzenia odsetek od daty późniejszej, tj. od dnia 11 listopada 2010 r. i ze względu na powyższe żądanie w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Orzeczenie o kosztach znajduje podstawę w art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał sprawę w 17,8 %, co Sąd obliczył porównując żadaną przez powoda kwotę z kwotą ostatecznie zasądzoną (10.427,90 zł/58.600 zł=0,178). W toku postępowania powód poniósł koszty postępowania w łącznej wysokości 6.947 zł, na którą to kwotę składają się opłata od pozwu w kwocie 2.930 zł, koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 3.617 zł oraz kwota 400 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego. Strona pozwana poniosła zaś koszty w łącznej wysokości 3980,20 zł na którą to kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 3617 zł oraz uiszczona zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 363,20 zł. Po stosunkowym rozliczeniu kosztów stronie pozwanej należy się zatem zwrot kosztów postępowania w wysokości 2.035,20 zł $[(3.980,20 * 82,2\%) - (6.947 * 17,8\%) = 3.271,72 - 1.236,56 \text{ zł} = 2035,20 \text{ zł}]$. Dlatego też Sąd w pkt III wyroku zasądził na rzecz strony pozwanej kwotę 2.035,20 zł.